

ERGENS in de Ardennen loopt een kamp op zijn einde. De voorbije belevenissen worden bezongen in een zelfgemaakt lied. „Meneer pastoor komt op bezoek, hij leest ons voor uit zijn grote boek.” Voor deze groep is de parochiepriester alvast geen onbekende, hij is zelfs een strofe waard. En voor deze pastoor is de jeugdbeweging iets om tijd voor te maken.

Veel afdelingen van jeugdbewegingen ontstonden in de schoot van een parochie, maar of het jonge geweld vandaag nog contact heeft met de parochiegemeenschap, verschilt van geval tot geval. Op sommige plaatsen is de enige band dat activiteiten plaatshebben in parochiegebouwen. Elders komen parochianen af op een belofteviering van de scouts in de kerk aangekondigd in het parochieblad, stappen Chirojongens mee in een processie, of verzorgt de KLJ de kinderanimatie tijdens het parochiefeest. „Een jeugdbeweging die in de parochie iets kan verwezenlijken, zorgt voor oprechte appreciatie van de volwassenen voor de jeugd”, meent Griet Peters, medewerkster pastoraal bij de KLJ.

De Katholieke Landelijke Jeugd breekt een lans voor verbondenheid met de parochie. „Verbondenheid is het fundament van jeugdwerk. Binnen je groep zorgt het voor een toffe sfeer, maar wij gaan graag een stapje verder dan leuke zondagmiddagen”, zegt Griet. „Wij geven de opdracht om mee te bouwen aan een leefbaar dorp en een leefbare parochie. Niet alle, maar toch heel veel afdelingen zetten ook die stap.” Samenwerken met de parochie doen andere jeugdbewegingen even goed, maar de KLJ stimuleert het actief.

Nationaal voorzitter An Van Elsacker zat voor haar vroegere afdeling in de parochieraad. „We bespraken telkens een gelovig thema, en zowel senioren als jeugd vertelden wat ze daar in hun vereniging mee doen. Daarna kwam het beheer van de parochiezaal aan bod.” Ans afdeling maakt ook jaarlijks met de priester een viering over het jaarthema van de KLJ.

Op tafel leggen

Zelfs eenvoudig samenwerken, is echter niet vanzelfsprekend. Niet alle groepen vinden pastoraal, en dus de parochie, echt belangrijk. „Bovendien moet het van twee kanten komen. Jongeren hebben een bruggenbouwer met de parochie nodig. Iemand die ideeën op tafel durft te leggen, wanneer de afdeling wel zin heeft, maar onterecht meent het niet te zullen kunnen”, weet Griet. „Vroeger had elke groep een proost, maar ons lijstje wordt korter.”

Ze geeft het voorbeeld van haar KLJ, waarvan de proost, een diaken, werd overgeplaatst. „Vroeger verzorgden we de viering in de kerstnacht. Dat verwaterde, maar we staan zeker open voor een nieuw initiatief. We spelen met de gedachte van een viering aan het einde van het schooljaar,

De KLJ in actie. Teken je gewoon voor een toffe sfeer in je groep, of ga je een stapje verder? © Katholieke Landelijke Jeugd

Het is jong en leeft vlakbij

Jozefien Van Huffel

Bosspel, stadspel. Sjorren, knutselen. Op kamp, op dropping, op stap voor een goed doel. De jeugd beweegt op duizend en één manieren. Maar past het parochiefeest nog in het rijtje voor Chiro, KLJ en aanverwanten? De plaatselijke processie? In de ene groep wel, in de andere niet. Alvast de Katholieke Landelijke Jeugd houdt een warm pleidooi voor het parochiegevoel.

KLJ blijft aansluiting zoeken met dorp en parochie

en het begin van de vakantie voor ons. Maar het is een grote stap om zoiets zelf uit het niets bij de parochie op tafel te gooien.”

Een volwassen begeleider met banden bij de parochie kan de drempel voor een afdeling verlagen. Of een constructie zoals bij de groep van An, die de taken verdeelde. „Onze diaken-proost kreeg het te druk, dus vroegen we het aan de parochiepriester. Hij komt elk jaar een viering doen op kamp, en is aanwezig bij speciale activiteiten. Als de afdeling een probleem zou hebben, weet ik zeker dat we bij hem terecht kunnen. Maar we doen daarnaast ook een beroep op een schooldirectrice, die ons een band met het dorp bezorgt.”

Volgens Griet doet het parochiegevoel goed voor jeugd én parochie, maar er moet wel in worden geïnvesteerd. „Het is zaadjes zaaien, water geven en heel veel geduld hebben tot er

iets groeit. Zie je de pastoor nooit, en hij vraagt dan om hulp voor een kinderviering, dan zeg je wellicht: ‘Nee, bedankt.’ Als ik bij jou binnenstap en zeg: ‘Komaan jongens, laten we wat bezinnen’, dan zul je ook vragen wat ik kom doen. Maar wanneer er eenmaal een band is met een volwassene die samen met de jongeren op stap wil gaan en in hun sleutelmomenten wil delen, dan komt er ook ruimte om over het geloof te praten.”

Geslaagde voorbeelden bewijzen dat de inspanningen van jeugd en parochie lonen. „We denken bijvoorbeeld aan de opvallende warmte waarmee parochies een groep opvangen wanneer een van de leden overlijdt. Ook wij doen dat, maar wat lokaal gebeurt laten we liever zijn gang gaan. Of leuker: vorig jaar nog liet de KLJ van Martenslinde in allerlei nieuwe KLJ-truien aanrukken voor de processie daar.”

Advertentie

meer info:
056 35 85 85

**Onze traplift ...
... Uw comfort**

**Comfortlift
coopman**

NV Coopman Liften
Heirweg 123 | B-8520 Kuurne
T 056 35 85 85 | F 056 35 58 65
comfortlift@coopman.be | www.coopman.be

stuur ons deze bon voor meer inlichtingen

NAAM

STRAAT - NR.

POSTNR. - GEMEENTE

TEL.

V01.0109